

RETNINGSLINJER

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE (EU) 2020/978

af 25. juni 2020

om de kompetente nationale myndigheders udøvelse af skøn i henhold til artikel 178, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 hvad angår mindre signifikante institutter med hensyn til grænsen for vurdering af, hvor væsentlig en gældsforpligtelse i restance er (ECB/2020/32)

STYRELSESRADET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 1, og artikel 6, stk. 5, litra a) og c), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Centralbank (ECB) er ansvarlig for Den Fælles Tilsynsmekanismes (Single Supervisory Mechanism, SSM) effektive og konsekvente virkemåde. ECB overvåger systemets funktion med henblik på at sikre en konsekvent anvendelse af høje tilsynsstandarder og konsekvens i tilsynsresultaterne på tværs af de deltagende medlemsstater. ECB kan udstede retningslinjer til de kompetente nationale myndigheder i overensstemmelse med de tilsynsopgaver, der skal udføres, og tilsynsafgørelser skal vedtages af de kompetente nationale myndigheder.
- (2) ECB skal sikre en konsekvent anvendelse af de tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter i de deltagende medlemsstater i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013 og Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽²⁾.
- (3) Som den myndighed, der har kompetence til at føre tilsyn med signifikante kreditinstitutter i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013, har ECB udøvet sit skøn i henhold til artikel 178, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽³⁾ ved at vedtage Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2018/1845 (ECB/2018/26) ⁽⁴⁾, som fastsætter grænsen for vurdering af, hvor væsentlig en gældsforpligtelse i restance er.
- (4) Selvom de kompetente nationale myndigheder primært er ansvarlige for udøvelsen af de relevante valgmuligheder og skøn for så vidt angår mindre signifikante institutter, gør ECB's overordnede overvågningsrolle inden for SSM det muligt at fremme en konsekvent udøvelse af valgmuligheder og skøn for så vidt angår både signifikante og mindre signifikante institutter efter behov. Dette sikrer, at: a) det finansielle tilsyn med alle kreditinstitutter i de deltagende medlemsstater gennemføres på en konsekvent og effektiv måde, b) det fælles regelsæt for finansielle tjenesteydelser anvendes på samme måde for alle kreditinstitutter i de deltagende medlemsstater, og c) alle kreditinstitutter er underlagt tilsyn af højeste kvalitet.

⁽¹⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2018/1845 af 21. november 2018 om udøvelse af skøn i henhold til artikel 178, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til grænsen for vurdering af, hvor væsentlig en gældsforpligtelse i restance er (ECB/2018/26) (EUT L 299 af 26.11.2018, s. 55).

- (5) Med henblik på at afveje behovet for en konsekvent anvendelse af tilsynsstandarderne mellem signifikante og mindre signifikante institutter på den ene side og anvendelsen af proportionalitetsprincippet på den anden er ECB af den opfattelse, at de kompetente nationale myndigheder, der fører tilsyn med mindre signifikante institutter, bør udøve den skønsbeføjelse, der er omhandlet i artikel 178, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/171⁽³⁾ på den samme måde som ECB i forordning (EU) 2018/1845 (ECB/2018/26) —

VEDTAGET DENNE RETNINGSLINJE:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I denne retningslinje præciseres det, hvordan de kompetente nationale myndigheder skal udøve de kompetente myndigheders skønsbeføjelser i henhold til artikel 178, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, i forhold til mindre signifikante institutter med hensyn til grænsen for vurdering af, hvor væsentlig en gældsforpligtelse i restance er, uanset hvilken metode der anvendes til at beregne størrelsen af deres risikovægtede eksponeringsbeløb. De kompetente nationale myndigheders udøvelse af denne beføjelse i forhold til de mindre signifikante institutter skal være i fuld overensstemmelse med ECB's udøvelse af det relevante skøn i forordning (EU) 2018/1845 (ECB/2018/26).

Artikel 2

Definitioner

I denne retningslinje finder definitionerne i artikel 4 i forordning (EU) nr. 575/2013, artikel 2 i forordning (EU) nr. 1024/2013 og artikel 2 i forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17) anvendelse.

Artikel 3

Grænse for vurdering af, hvor væsentlig en gældsforpligtelse i restance er

1. I henhold til artikel 178, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 skal de kompetente nationale myndigheder kræve, at mindre signifikante institutter vurderer, hvor væsentlig en gældsforpligtelse i restance er på grundlag af følgende grænse, som består af to komponenter:

- a) en grænse i form af summen af alle beløb i restance, som låntager skylder kreditinstituttet, moderselskabet til kreditinstituttet eller et af dets datterselskaber (herefter »gældsforpligtelsen i restance«), på:
 - i) for detaileksponeringer, op til 100 EUR,
 - ii) for andre eksponeringer end detaileksponeringer, op til 500 EUR, og
- b) en grænse i form af beløbet for gældsforpligtelsen i restance i forhold til det samlede beløb for alle balanceførte eksponeringer mod denne låntager for kreditinstituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber, bortset fra aktieeksponeringer, på 1 %.

2. De kompetente nationale myndigheder skal kræve, at mindre signifikante institutter, som anvender den definition af misligholdelse, der er fastsat i artikel 178, stk. 1, første afsnit, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 575/2013, på detaileksponeringer på niveau af en individuel kreditfacilitet, anvender den grænse, der er fastsat i stk. 1 på den individuelle kreditfacilitet, som kreditinstituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber har ydet låntager.

3. Misligholdelse anses for at foreligge, når begge de i stk. 1, litra a) og b) fastsatte grænser er overskredet i mere end 90 dage i træk.

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/171 af 19. oktober 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for væsentlighedsgrænsen for gældsforpligtelser i restance (EUT L 32 af 6.2.2018, s. 1).

*Artikel 4***Dato for anvendelse af væsentlighedsgrænsen**

De kompetente nationale myndigheder sikrer, at mindre signifikante institutter underretter dem om den præcise dato, hvor de begynder at anvende grænsen for vurdering af, hvor væsentlig en gældsforpligtelse i restance er, og at mindre signifikante institutter anvender denne grænse senest den 31. december 2020.

*Artikel 5***Virkning og gennemførelse**

1. Denne retningslinje får virkning på den dato, hvor den meddeles de kompetente nationale myndigheder i de deltagende medlemsstater.
2. De kompetente nationale myndigheder skal opfylde denne retningslinje senest den 31. december 2020.

*Artikel 6***Adressater**

Denne retningslinje er rettet til de kompetente nationale myndigheder i de deltagende medlemsstater.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 25. juni 2020.

For ECB's Styrelsesråd
Formand for ECB
Christine LAGARDE
